

legovaných a dědiců neprivilegovaných mají nárok na pokračování v nájmu bytu jen ti, kteří již se zůstavitelem bydleli a jiného bytu nemají, kteří jsou tedy bytu potřební. Není-li takových privilegovaných dědiců, nemá vůbec místa předpis § 6 zák. o ochr. náj. a nastupuje zase obecný předpis § 1116 a) obč. zák. obmezený předpisy §§ 1 a 4 zák. o ochr. náj.

Z toho je vidno, že v souzeném případě, kde nejde o byt, nehraje § 6 zákona o ochr. náj. žádné role a že dědička jest chráněna v převzatém nájmu obchodních místností již podle § 547 obč. zák. a §§ 1 a 4 zákona o ochr. náj.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 6. listopadu 1930, č. j. Rv I 1656/30. V. Cícha.

Pozemková reforma. Obsahuje zákaz zcizení v sobě vždy též zákaz zadlužení?

Okresní soud v B. z a m í t l knihovní žádost manželů T., aby podle dlužního úpisu bylo v pozemkové knize M. Ž. vložka č. 2635 vloženo právo zástavní pro pohledávku Městské spořitelny v B. v částce 9000 Kč s přísl., ježto v této vložce jest zapsán zákaz zcizení bez svolení Státního pozemkového úřadu a dlužní úpis nebyl Státním pozemkovým úřadem schválen.

K rekursu žadatelů z m ě n i l krajský soud v B. napadené usnesení a žádaný zápis povolil, z těchto d ů v o d ů: Ježto se nejedná o rolnický podíl podle § 31 přidělového zákona a jde o přiděl dle první části tohoto zákona, ježto dále Státní pozemkový úřad podle § 23 cit. zák. zápisem do pozemkové knihy právo stěžovatelů, získané přidělem, obmezil pouze zákazem zcizení, nikoliv zákazem zatížení, není tu vůbec zákonného důvodu, proč by vklad práva zástavního neměl býti povolen. Důvody prvního soudu, že zatížení se může státi jen se svolením Státního pozemkového úřadu, nemají opory ani v zákoně ani v knihovním stavu, a bylo proto rekursu vyhověno.

Dovolací stížnosti Obvodové úřadovny Státního pozemkového úřadu v B. Nejvyšší soud n e v y h o v ě l. Odůvodnění: Nelze souhlasiti s názorem, hájeným v dovolacím rekursu, že pod zákaz zcizení, poznamenaný v knihovní vložce č. 2635 v M. Ž., spadá také smluvní zřízení práva zástavního. Zdejších rozhodnutí R. II 308/29 (č. 9166 sb. n. s.) a R. II 338/29 dovolává se dovolací rekurs pro hájený názor neprávem, neboť obě měla za předmět exekuční zřízení práva zástavního a vztahovala se na zákaz zcizení, poznamenaný podle § 22 zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům v doslovu novely čís. 311/20, kdežto v nynějším případě jde o smluvní právo zástavní a o zákaz zcizení podle § 7 záborového zákona v doslovu novely č. 108/21. Záviselo stejně jako při přidělu dle § 23 zákona přidělového na vlastním rozhodnutí Státního

pozemkového úřadu při schvalování kupní smlouvy, zda vlastnické právo nabyvatele pozemku má být obmezeno toliko zákazem zcizení, či také zákazem zatížení právem zástavním. Rozhodl-li se pro zákaz toliko zcizení, nemůže již rozšiřujícím výkladem svého vlastního rozhodnutí obmezovati nabyvatele ve svobodném nakládání pozemkem více, než si při schválení kupní smlouvy vyhradil. Nařikání usnesení musilo být potvrzeno.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. prosince 1930 č. j. R II 485/30-1. Dr. Ch.

D E N Í K.

Právnická fakulta Karlovy university v Praze v nové budově. V měsíci lednu přestěhovala se právnická fakulta do nové budovy u mostu Sv. Čecha. Zatím byly jí odevzdány jen místnosti v II. a III. poschodí; z nich jsou nově a úplně zařízeny vlastně jen místnosti určené pro theoretické státní zkoušky a posluchárny. Na vnitřním zařízení ostatních místností se ještě pracuje a, jak se zdá, bude ještě dlouho pracovati, protože celkový náklad rozvržen je v rozpočtu na delší období. Ale i to je jen už otázkou doby. Právnickému dorostu odevzdává zde republika k pěstování jeho studia krásný stánek, o jakém se starším generacím ani nesnilo. Bylo by si jen přát, aby toto krásné prostředí působilo blahodárně i na jakost jejich studia a aby odtud vycházeli do života právníci aspoň tak vyzbrojení, jako byli jejich předchůdci, odkázaní na staré a historické, ale jinak nedostatečné Karolinum.

Vážné zjevy. A řekněme hned také zjevy, jež musí znepokojiti každého dobrého republikána. V poslanecké sněmovně odpovídal dne 6. února t. r. ministr spravedlnosti Dr. Meissner na stížnosti přednesené posl. Stříbrným o disciplinování jistého kandidáta soudcovského stavu. A to, co se z této odpovědi dovídáme, je stručně toto: Jeden úředník ministerský napsal román, namířený, jak p. ministr praví, znaky naprosto nepochybnými, na jednoho aktivního ministra naší republiky. Odpůrce jeho uvažuje, jak se ho zbavit. Po dlouhých úvahách přichází k přesvědčení, že jediná cesta je vražda. V četných úvahách nahromaděny jsou důvody, omlouvající a ospravedlňující vraždu a když pak vražda je provedena, končí dílo velebením vykonané vraždy. A autorem tohoto románu, glorifikujícího politickou vraždu, je — doktor práv a (prý) úředník ministerstva této republiky. Nedosti na tom. V časopisu, o němž p. ministr prohlásil, že byl »číslo co číslo konfiskován pro trestné činy podle zákona na ochranu republiky, zejména pro hrubé urážky presidenta republiky«, uveřejní jiný doktor práv a soudní auskultant článek, nadepsaný »Dokument doby«.